Fizika II. 1. konspekts

Autors: Iaroslav Viazmitin

Līdzstrāvas likumi

Definīcija: elektriskā strāva ir pašu elektriski lādētu elementārdaļiņu virzīta kustība.

(1)
$$I = \frac{dq}{dt}$$
; elektriskā strāva [A] ampēros

Elektriskā strāva ir daļiņu daudzums, kas iet caur kādu noteiktu punktu kāda laika gaitā.

(2)
$$q = \int_0^t i dt = i \cdot t$$

Definīcija: Elektrodzinējspēks \mathcal{E} ir vienāds ar darbu, ko padara strāvas avots, pārvietojot pozitīvu vienības lādiņu pa noslēgtu kontūru.

(3)
$$\mathcal{E} = \frac{A}{q_0}$$

(4)
$$j = \frac{dI}{dS}$$
; strāvas blīvums $\left[\frac{A}{m^2}\right]$

(5)
$$U_{12} = \frac{A_{12}}{q} = I_{12} \cdot R_{12}$$
; elektriskais spriegums [U] voltos

(6)
$$R_{\rightarrow} = \sum_{i} R$$
; elekriskā pretestība virknes slēgumam $[\Omega = \frac{V}{A}]$ omos (7) $R_{\parallel} = (\sum_{i} R_{i}^{-1})^{-1}$; elekriskā pretestība paralēlajam slēgumam $[\Omega]$ omos

(7)
$$R_{\parallel}=(\sum_i R_i^{-1})^{-1};$$
 elekriskā pretestība paralēlajam slēgumam $[\Omega]$ omos

(9)
$$\Gamma = \frac{1}{R}$$
; elektriskā vadītspēja (pretējais pretestībai, vec.) $[S = \Omega^{-1}]$ simensos

Aprēķino ķēdes pretestību, jāņem arī vadītāja īpatnēja pretestība.

To var aprēķināt, izmantojot sekojošo formulu:

(10)
$$R = \rho \frac{l}{S}$$
, kur ρ ir vada materiāla īpatnējā pretestība; $[\Omega]$ omos

Materiāla pretestība ir atkarīga no temperatūras. Metāliem tā ir lineāri augoša, bet elektrolītiem, pusvadītājiem un izolatoriem tā ir eksponenciāli dilstoša.

(11)
$$\rho_{\mathrm{met.}} = \rho_0 + \rho_0 \cdot \alpha t; [\Omega \cdot \mathbf{m}]$$

$$\begin{array}{l} (11)\; \rho_{\mathrm{met.}} = \rho_0 + \rho_0 \cdot \alpha t; \, [\Omega \cdot \mathbf{m}] \\ (12)\; \rho = \rho_{\infty} e^{2kT:W}, \, \mathrm{kur}\; W \; \mathrm{ir\; aktiv\bar{a}cijas\; enerģija}; \, [\Omega \cdot \mathbf{m}] \end{array}$$

(13)
$$I = \frac{\mathcal{E}}{R+r}$$
; Oma likums noslēgtai ķēdei [A] ampēros

Kirhofa likums: mezglā plūstošo strāvu algebriska summa ir vienāda ar nulli.

$$I_{
m izejas} = I_{
m ieejas} \Leftrightarrow \sum_i I_i = 0$$

Kirhofa likums: Sprieguma kritumu algebriskā summa pa noslēgtu kontūru ir vienāda ar elektrodzinējspēku algebrisko summu, kuri darbojas šinī kontūrā. (So likumu vislabāk uztver caur vektoralgebru.)

$$\overline{\sum_{i} I_{i} R_{i} = \sum_{i} \mathcal{E}_{i}}$$

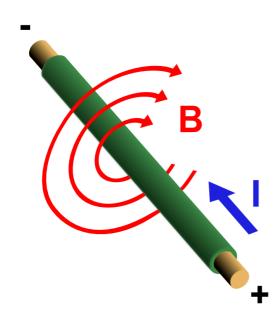
Elektrisko strāvu magnētiskā mijiedarbība

(1) $\Delta F_{a o b} = rac{k I_a I_b d \Delta l_a}{a};$ magnētiskais spēks, kas veido vads a posmā dl_a uz vadu b

 $(*) \quad k = \frac{\mu_0}{2\pi}, \text{ kur } \mu_0 \approx 12,57 \cdot 10^{-7} \left[\frac{\text{N}}{\text{A}^2}\right] \text{ (konstante)}$ $(2) \quad f = \frac{dF}{dl} = \frac{\mu_0 \mu_{\text{vides}}}{2\pi} \frac{I_a I_b}{a}; \text{ spēks, kas iedarbojas uz vada posmu magnētiskā spēka dēļ}$

(3) $p_m = I \cdot S \Leftrightarrow \vec{p}_m = I \cdot S \cdot \vec{n};$ kontūra magnētiskais moments $[A \cdot m^2]$

Kontūra magnētiskais moments ir perpendikulārs virsmai tā, ka, ja nolikt labo roku ar "ieslēgtiem" pirkstiem, kuri rādīs strāvas virzienu kontūrā, īkšķis rādīs \vec{p}_m virzienā.



(4) $\vec{n} \stackrel{\perp}{\to} \vec{B}$; kontūra normālei jābūt paralēlai magnētiskās indukcijas vektoram līdzsvara stāvoklī. Magnētiskās indukcijas mērvienība ir [T] teslas.

(5) $M = B \cdot I \cdot S \cdot \sin \alpha = B \cdot p_m \cdot \sin \alpha$; kontūra (griešanās) spēka moments [N · m]

(6) $\vec{H} = \frac{\vec{B}}{\mu_0 \mu}$; magnētiskā lauka intensitāte $\left[\frac{A}{m}\right]$

Magnētiskā lauka indukcijas vektora plūsma

 $d\Phi_M = ec{B}ec{n}\cdot dS, \, ec{B}ec{n} = B\coslpha = B_n \Rightarrow d\Phi_M = B_n\cdot dS$ Pie $\alpha < 0, 5\pi \wedge d\Phi_M > 0$ plūsma ir izejošā, pie $\alpha > 0, 5\pi \wedge d\Phi_M < 0$ plūsma ir ieejošā.

Gausa teorēma: magnētisko lādiņu nav, magn. lauka avots ir elek. strāvas!

Bio-Savara-Laplasa likums

Tas ir likums, kas apraksta magnētiskā lauka izraisi ar elektrisko strāvu.

 ${
m Ir~zinar{a}ms,\,ka}~ec{B}\perp dec{l}\perpec{r}$

BSL likums saka, ka
$$dB = \frac{\mu_0 \mu}{4\pi} \frac{I \cdot dl \cdot \sin \alpha}{r^2}$$

$$d\vec{B} = \frac{\mu_0 \mu}{4\pi} \frac{I \cdot d\vec{l} \times \vec{r}}{r^3}$$

$$\psi$$

$$d\vec{H} = \frac{1}{4\pi} \frac{I \cdot d\vec{l} \times \vec{r}}{r^3}$$

$$\psi$$

$$d\vec{H} = \frac{1}{4\pi} \frac{I \cdot d\vec{l} \cdot \sin \alpha}{r^2}$$

$$\psi$$

$$dH = \frac{I \cdot \sin \alpha \cdot d\alpha}{4\pi x}$$

Ampērā spēks

Ampēra spēks ir spēks, ar kuru magn. lauks ietekmē uz vadītāju ar plūstošo strāvu.

$$F = I \cdot l \cdot B \cdot \sin heta, \ ec{F} = I \cdot ec{l} imes ec{B}$$

Lasot no shēmas, \vec{F} virzienu iegūst šādi:

- 1. kreisā roku rāda strāvas virzienā;
- 2. rokas plauksts ir jāpagriež uz sevi, ja $\vec{B}=\odot$, vai pret sevi, ja $\vec{B}=\otimes$
- 3. izcelts īkšķis rādīs \vec{F} (kontūra iekšā vai ārā).

Ja $\vec{n} \uparrow \uparrow \vec{B}$, tad kontūram ir stabils līdzsvars.

Ja $\vec{n} \uparrow \downarrow \vec{B}$, tad kontūram ir labils līdzsvars.

Lorenca spēks

Lorenca spēks tas ir pilns spēks, kas darbojas ar elektrisko lādiņu, kas pārvietojas elektromagnētiskajā laukā.

$$dec{F}_L = q \cdot dec{E} + q(ec{v} imes dec{B}), \, ext{kur } ec{E} ext{ ir elektrisk} ar{ ext{a}} ext{ lauka intensit} ar{ ext{a}} ext{te.} \, (ec{E} = rac{ec{F}_{ o q}}{q}, \, [rac{N}{C} \Leftrightarrow rac{V}{m}])$$